

„La frontiera Cuvântului” va să fie o lucrare de căpătâi pentru suflarea literară ce și-a legat nemijlocit numele și simțirea de municipiul Sighetu Marmăției. Ca orice alt lucru ce se vrea durabil s-a născut greu, deși repede s-ar putea spune, în numai câteva luni de la inițierea proiectului. S-a născut într-un loc ce mustește de istorie și cultură, unde spiritualitatea te trage de mânecă, unde înnobilarea e la ea acasă. Se naște într-un loc cu o mai astfel de istorie, într-o urbe ale căror margini au atins nu mai puțin de cinci țări cândva. Ei bine, aci unde toleranța este la ea acasă - în urbe și în împrejurimi viețuind în pace mai multe neamuri, minorități și etnii - într-un loc și el cu un anume parfum cosmopolit CULTURA se trăiește, nu se face, nu se împlinește, nu se pune pe scenă.

Privind din direcția spiritului creator când zici Sighetu Marmăției zici mai întâi Festivalul internațional de poezie, iar aici Vasile Muste a devenit o adevărată coloană vertebrală în timp și spațiu. Poate nu s-ar fi consolidat multe dacă n-ar fi amprentat locul, timpul și spațiul pe aici un Gheorghe Chivu, un Alexandru Ivăsiuc, un Laurențiu Ulici și alți mari care-au conturat istoria artistică.

Munca lui Muste n-ar fi prins contur fără constanta implicare și susținere a autorităților locale, oameni care-au avut curajul să investească într-o idee, ca și acum, ca și în cazul nostru, dar și cu nebunia de-a avea răbdare ca aceasta să crească mare, să prindă viață, să se impună.

Munca lui Muste n-ar fi prins viață dacă nu i-ar fi stat alături la bine și greu - deși la români se poartă mai mult statul lângă cineva numai la bine - un Echim Vancea, un Gheorghe Pârja, la rândul lui un recuperator de istorie culturală, dar și un fervent susținător și împlinitor al acțiunilor culturale, al pulsațiilor spirituale.

Sighetul n-ar fi avut graniță de lumină dacă profesorul Mihai Dăncuș n-ar fi trăit pentru a împlini un MUZEU, unul de referință acum, după o viață întreagă de implicare și ardere. Și el, ca și Vasile Muste trăiește minunea împlinirii unui proiect personal.

La fel și eu, la publicarea acestei lucrări.

Numai cine nu știe cât de anevoios este și cât de lung și chiar interminabil poate părea și fi un drum de la nașterea unei idei la împlinirea acesteia, la facerea ei din idee deziderat poate înțelege asta!

Sighetul n-ar fi fost ce e astăzi dacă lângă aceștia nu ar fi crescut și nu s-ar fi împlinit nume

noi, altele deja consacrate acum.

Aproape pe toate le veți găsi aici, între copertile unei lucrări făcute cu sufletul. Este o jertfă în numele lor făcută, o binecuvântată și binemeritată închinare adusă lor, o mai altfel de ofrandă adusă culturii locului, culturii naționale și culturii românești de pretutindeni.

Sighetul este amprentat de Festivalul de datini și obiceiuri, de-acum de Festivalul de film, de cel de folk, de o intensă și susținută activitate a Centrului Cultural, acțiuni posibile datorită implicării unui Pralea, Todea sau Tivadar.

Logic, nimic nu s-ar fi putut fără girul și capacitatea de înțelegere a unei administrații locale receptivă la cultură și frumos, sau fără susținerea unei clase politice care vrea să clădească. De dărmăt e ușor, de clădit și împlinit mai greu o idee!

Cu siguranță ochi critici vor spune că ar fi putut fi ȘI MAI ALTFEL această lucrare, că dacă ei ar fi făcut și dres...Da, totul este perfectibil!

Da, dar această lucrare este întâia prin care autoritățile locale dau Cezarului ce este al Cezarului! Adică vorbim de o susținere și de o promovare a propriilor valori.

Să le țină Dumnezeu năravul!

sursa:

www.necenzuratmm.ro